

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

13 Avocare & lude, & age conceptiones tuas, & non in delictis. Eccl. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

Non oporteret nisi unam horam
adhuc minus ad destructionem innocen-
centiæ & fidelitatis unius animæ, quæ
omnes crudelitates tyrannicæ, & omnes
voluptatum similitates non poterat
corrumpere spatio longorum annorum.

Ubique otium est origo mali. Mos-
tales herbæ, bestia venenosæ, omnes
corruptiones, pestes & fames nascuntur
ex otio, & immobilitate elementorum.

Non inveniuntur peccata ignoran-
tiæ, ipsæ stultitiæ & desperationes, quæ
in animabus, quæ nihil habent quod
agant, nisi tormentare se ipsas. Certum
est id, quod quidam sapiens dixit, quod
pro punitione infinita & æterna alicujus
genii aut animi non sit necesse alius in-
fernus quàm perpetuum otium.

REGULA DECIMA-TERTIA.

*Avocare, & lude, & age conceptio-
nes tuas, & non in delictis. Eccl. 3.*

PARAPHRASIS.

*Interrumpe tuos labores, dum ratio &
necessitas id requirunt, lude & ve-
scea tuum animum per aliquam*

erit.

creationem honestam, & ut melius facias, sequere tuas inclinationes, & fac secundum tuum genium. Elige in tuis oculis eum modum, quem scis tibi magis placere, & qui proximior est ad te recreandum.

Nihilominus sit in his occasionibus principalis tua sollicitudo, fugere recreationes periculosas tue innocentia, & menti tue imprimere, quod melius sit plorare cum Sanctis, quam ridere in societate peccatorum; quod sufficiat sumis conversari, ut criminalis inveniaris, & ita ludere cum illis ut aliquis brevi tam miserabilis, quam criminalis judicetur. Lude & non in delictis.

REFLEXIO.

Lusus est sapiens institutio naturæ, & unum necessarium exercitium vitæ humanæ. Nostra vita quolibet die, ut regatur secundum regulam divinæ Providentiæ, debet esse sicut nostra manus, divisa in quinque partes differentes, nempè devotionem, laborem, quietem, somnum & lulum.

Hinc

Hinc apparet, quod lusus in hac di-
 visione teneat ultimum locum, & quod
 certi reformatores non sine causa iudic-
 caverint, quod oporteret abscindere
 nostra manu hunc minorem digitum
 tanquam rem inutilem, & incongruam.
 Si autem vis cognoscere, quantum ne-
 cessarium sit, ut ibidem permaneat,
 quantum lucri capimus ex hac præter
 inutilitate, observa dum ludis hæc tria
 vel quatuor consilia, quæ accepta sunt
 ab exemplis & regulis sapientioris ab
 cuius Principis, qui unquam aliquando
 thronum calcarunt.

Lude, dixit ille, & recreationem tibi
 sume, sed cujuscunque possis esse con-
 ditionis, nunquam lude quam post la-
 borem.

Natura non invenit lulum, quam
 sublevet & compenset homines, qui
 labore discedunt: negligentes & otiosi
 furantur hanc remunerationem naturæ,
 nec nobilitas, nec divitiæ eos excusant,
 sunt criminales à tempore quo ludunt.

Nihil appone lusui, quod tuæ con-
 scientiæ nocere possit, & tibi causare ali-

quap

quam inquietudinem dolorem aut peccatum.

Sis modestus & conserva respectuosum silentium ; dum lusus tibi favet ; ride, quando perdis, & de nulla re irascearis, quæ tibi accidere possit : sis æqualiter quietus & affabilis tam in fortuna quam infortunio, & assuesce sine aliqua emotione obviare omnibus mutationibus capriciosæ fortunæ, non mutare visum nec animum, & nunquam rapi per aliquam extraordinariam admirationem, dum vides magnas hujus Orbis revolutiones & motus regnorum per inconstantiam fortunæ conquassatorum.

Imitare illum Regem, de quo loquitur Sidonius, quod luserit, ut studeat, quomodo possit devenire aliquis magnus Monarcha, & lucrari aut perdere victorias, ità tamen ut nihil perdat de solita moderatione, & tranquillitate sui animi.

Fac adhuc amplius, & addisce ut perfectè ameris, quomodo excellentes qualitates nobiliorum animarum magis æstimentur, & majorem splendorem & potesta-

potestatem supra aliorum voluntatem obtineant. Et dum eorum lucraris pecuniam, lucrare pariter eorum corda. Monstra tunc temporis tuam bonam naturam & honestam inclinationem, & per tuas manus hunc vinculum tuum ad versarium eò deducas, quò debeat magis cogitare ad tuam virtutem, quam suam perditionem; Et cordetenus confiteri cogatur, se plus lucraturum fuisse si posset tuo uti exemplo, & tibi assimulari.

Non perde aliquem lusum, nisi simul & semel lucreris id quod alicui viro honesto desiderabile est, nempe monstras in sua facie, & in suis discursibus tuam affabilitatem, quâ obligentur spectatores, quamvis te videant perdere, in hac tamen prorumpere verba, quæ olim Theodosio magno fuerant dicta, quod nempe velint potius esse victi, & perdere tecum, quam vincere & cum aliis esse felices.

Denique ut lusus tibi sit schola perfectionis, non recede à lusu, quam sapientior & magis instructus, antequam
lucris

lucreris. *Lude, & non in delictis* Lude, tibi dico, sed sedulò attende, ne cadas in eam infelicitatem, in qua invenitur cumulus omnium infelicitatum & criminum, quod est se lusui totum tradere, & postposita omni alia felicitate, illi dies noctesque impendere, & in eo quodammodo transigere æternitatem.

Sancti Patres mirabilia scripserunt de hac materia, & tali modo locuti fuerunt, ut fecerint pavere primos Christianos, super quo non habeo, quàm hæc duo tibi verba dicenda, quod ex omnibus dæmonibus, qui homines cruciant duo crudeliores sint, Avaritia & Lusus. Avaritia est ardor inextinguibilis, semper acquirendi, & nihil dispensandi aut perdendi: Lusus verò rabies insatiabilis sine intermissione perdendi, omnia bona quæ in domo inveniuntur, & quæ apud amicos mutuò accipi possunt, simul corradendi, ut stante pede projiciantur per unicum alearum jactum in unum abyssum, simulque quodammodo totas creditorum & amicorum domos invertant.

Quod

Quod tamen non provenit ab electione voluntatis humanæ, sed a flamma ignis infernalis, quæ ingressa animalium, hos ducit & urget, ac totaliter cogit, ut postquam luserunt & perdidērunt suam pecuniam, suos redditus, bona, suas domus, sua mobilia, suos habitus, & sua lecta, ludant adhuc propriam suam libertatem, & se sclavos victoribus tradant; Ita ut ludant per suis corporibus, & ea fortunæ facient & insaniei deceptorum, perdant proprias animas, & eas dæmonibus sacrificiando, ita ut signent proprio sanguine schedas & contractus hujus æternæ donationis: ita ut illudant suo Deo, ei renuncient per execrabiles abjurationes, per blasphemias, per renegationes, & per desperatas exclamationes quas contra cœlum proferunt durante eorum furore, rumpendo & pessumdando ipsum Crucifixum Dominum.

Quibus non solummodo se ipsos & suos etiam absentes hæredes perdunt. Quia cum sit verum id, quod quoties in omnibus societatibus dicitur, quod

inter hos Dominos & Dominas quæ
superbis vehuntur rhedis, & magnifico
stipulantur famulatu, tales inveniuntur,
quorum parentes aut avi stipem qua-
rebant per plateas, aut panem serviendo
lucrabantur: non minus verum est,
quod inter illos pauperes, qui hodie sti-
pem quaerunt, tales inveniuntur, quo-
rum avi ludendo suos comitatus & no-
bilitates perdiderunt, facti parricidæ
propriarum familiarum, & antecesso-
res hujus pauperis posteritatis. Qui-
dam sapiens rectè dixit, quod quemad-
modum argentum & aurum novas pro-
ducit familias; Ita lusus cum aliis illece-
brosis & damnosis consumptionibus
destruit antiquas. Quam multa magna
nomina in historiis leguntur, de quibus
nullus hæres in Provinciis invenitur.

Illi homines & foeminae qui multum tem-
poris & superfluae habent pecuniae, & u-
num ac alterum diu noctuq; consumunt
ludendo, erunt proprie illi, qui in hora
judicii condemnabuntur ad infernum,
ideò quod pauperibus non subvenerint.
Quilibet proferet suam excusationem, hi
quod

quod tempus non habuerint, alii quoque media ipsis defuerint, & alii, quod ipsi pauperes fuerint. Lufores verò, non habebunt quod respondeant aliud, quàm quod noluerint, & quod magis lufum quàm Iefum amaverint Crucifixum.

Unico verbo, *Lude & age conceptas tuas, & non in delictis.* Labora, tua conserues media, lude & recreare tuam conserues fanitatem, tuam innocentiam, & tuam vitam, ut placeas Deo & obedias legibus suæ Providentiæ.

ARTICVLVS QVARTVS

De regimine lingua.

REGULA PRIM. A.

Responsio mollis frangit iram, sermone durus suscitatur furorem. Prov. II

PARAPHRASIS.

Ensis non domat hominum choleram, verò verbum suave & humile. Dum illi clamant, nos pariter clamamus utimur injurijs, minis & medijs violentis, ut eos tacere faciamus, interim nostri obliviscimur,